

Igjen kan vi finne oppfyllelsen av profetien i historiebøkene. Mot slutten av 1700-tallet hadde reformasjonen og den franske og amerikanske revolusjonen gjort at pavens innflytelse over verden gikk mot slutten. Endelig kunne mennesker tenke hva de ville og fritt bekjenne sin tro. Det er i dette tidsrommet profetien sier vi skal lete etter den resten som «følger Guds bud og holder fast på vitnesbyrdet som Jesus». Og slik var oppfyllelsen.

I løpet av den første halvdel av 1800-tallet hadde reformasjonen fragmentert og dannet flere menigheter. Hver av dem hadde gjenoppdaget noe sannhet, men også falske doktriner hang igjen fra katolisismen. Det var da en ny bevegelse skjøt fart, en bevegelse som samlet de forskjellige trådene fra protestantismen og satte dem sammen i et helhetlig system. Adventbevegelsen bestod av troende fra mange menigheter: baptister, syvendedags-baptister og metodister gikk sammen om å studere Bibelen. Resultatet ble at Bibelens budskap igjen ble satt sammen slik at Guds karakter kunne bli vist frem for verden uten noen slags forvrengning. «Resten» av kvinnens barn hadde kommet ut fra ødemarken og i den neste leksen vil vi se nærmere på dens identitet og oppdrag.

SETT SAMMEN

Det er fantastisk at Bibelen forutså at Jesu menighet ville bli forfulgt av en falsk kirke flere hundre år før det skjedde, og at de, etter å ha bevart troen i ødemarken gjennom 1260 år, skulle tre frem i endetiden for å spre evangeliet.

Paulus minner oss om at vi skal være «tro mot sannheten i kjærlighet» (Efeserne 4,15). Sannheten om «resten» kan formidles på en feilaktig måte, slik at den ikke lenger er sann i ånden. Det er ikke slik at Bibelen påstår at de som har holdt fast ved det sanne evangeliet, er bedre enn noen andre. Gud mente ikke å skape en «oss mot de andre»-holdning. Åpenbaringsens restbevegelse er noe alle kan være en del av, siden oppdraget er å formidle Guds sanne karakter til hele verden. Alle mennesker trenger Guds lys siden alle mennesker har blitt innhyllet av mørket som fyller denne kloden. «Resten» består av skjøre mennesker som også har falt og er like syndige som alle andre, og derfor er like avhengige av Guds nåde. De av oss som tror og lærer at denne profetien er sann, skal bære den frem med ydmykhet og kjærlighet, ikke arroganse og aggresjon.

OPPLEV

Jeg ønsker å spre sannheten om evangeliet til verden ved å ta del i Guds restbevegelse.

Det er virkelig et privilegium, men også et stort ansvar, å forstå profetien i Åpenbaringen 12! Når jeg skjønner budskapet, blir jeg ivrig etter å lære mer, og det motiverer meg til å dele det jeg oppdager med andre. Jeg ønsker at Gud skal fortsette å åpne øynene mine, slik at jeg kan se sannheten i hans ord og hjelpe meg til å formidle det med kjærlighet.

truthlink.org

© Copyright 2014 Truth Link

[truth] LINK

18 Kirken i ødemarken

utforsk • sett sammen • opplev

18 KIRKEN I ØDEMARKEN

UTFORSK

Selv gjennom jordens mørkeste tider og under grusom forfølgelse har Gud alltid hatt et folk som forkynner sannheten om hans karakter.

ØDEMARKSKVINNEN

Åpenbaringsens 12. kapittel er utrolig. Det danner en profetisk tidslinje for Guds kirke, fra dens fødsel i Jesus og helt frem til verdens ende. Les hele kapitlet og ta tid til å tenke igjennom og diskutere det som står, så vi fullt ut kan forså symbolikken i denne profetien.

«Et stort tegn viste seg på himmelen: en _____ som var kledd i _____, med _____ under sine føtter og med en krans av tolv _____ på hodet» (Åpenbaringen 12,1).

I Bibelen symboliserer en kvinne kirken (Jeremia 6,2; Jesaja 51,16; 2. Korinterne 11,2; Efeserne 5,22-23). Solen som kvinnen har på seg, representerer Guds legende kjærlighet som ble virkeliggjort gjennom Jesus; han ble kalt «rettferds sol» og «verdens lys» (Malaki 4,2 og Johannes 8,12). Månen under føttene hennes er et symbol på det svakere reflekterte lyset fra profetiene i Det gamle testamentet, som peker frem mot Jesus (Hebreeerne 1,1-3.5-10).

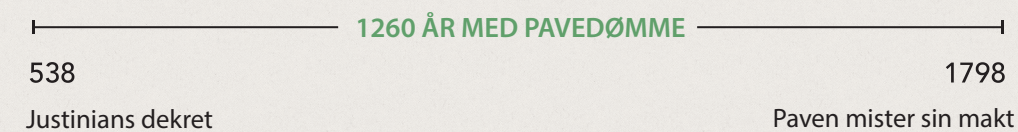
Videre i Johannes' syn så han at kvinnen «var med barn» og at hun hadde fødselssmerter og holdt på å føde (Åpenbaringen 12,2). Plutselig blir apostelens oppmerksomhet vendt mot «en stor, ildrød drage», som han identifiserer som «den gamle slangen, han som kalles djevelen og Satan» (vers 3 og 9). «Dragen stilte seg foran kvinnen som

skulle føde, for å sluke barnet så snart det var født» (vers 4). Barnet er Jesus, et resultat av Guds pakt, og blir født i Israels ætt, akkurat slik Bibelen forutsa (1. Mosebok 3,15; 12,1-3; Jesaja 42,6). Satan tar form som dragen som forsøker å ta livet av barnet, og redskapet som ble forsøkt brukt for å oppnå denne grusomheten, var kong Herodes (Matteus 2,16). Drapsforsøket feilet, og dermed kunne Jesus vokse opp og fullføre sin forkynnelse av Faderens kjærlighet (Johannes 1,14.18; 5,19; 14,9; 16,25-28; 17,3-4), for deretter å bli korsfestet, stå opp fra de døde og bli «rykket opp til Gud, til hans trone» (Åpenbaringen 12,5). Dermed ble Det nye testamentets kirke født som en forlengelse av Israel, og den består av alle som velger å tro sannheten om Faderen slik den ble åpenbart gjennom Jesus (Romerne 9,6-9; Galaterne 3,29).

Deretter strekker synet seg frem til et kritisk punkt i kvinnens, altså kirkens, historie:

«Men kvinnen rømte ut i _____, til et sted som Gud hadde gjort i stand, og der skulle hun i 1260 dager få den maten hun trengte» (Åpenbaringen 12,6).

Disse dagene er middelalderen, da Den romersk-katolske kirken tordnet gjennom verden og fordrev Jesu sanne etterfølgere i skjul. En dag i bibelsk profeti representerer et år (Esekiel 4,6), så de 1260 dagene er 1260 år. Og, akkurat slik det ble forutsagt, varte pavens herredømme i 1260 år, fra år 538, da paven ble kronet som herskeren over den kristne verden ved keiser Justinian, frem til år 1798, da den franske generalen Louis-Alexandre Berthier tok pavens krone og fengslet ham.

Videre, i versene 7-12, kaster Johannes et tilbakeblikk på den første krigen mellom det gode og det onde: «Mikael og englene hans gikk til krig mot dragen.» Det som er viktig å legge merke til, er at Johannes trekker en klar linje mellom den første striden og kampen Jesus kjempet mot Satan på korset og hvordan Jesus bekjempet djevelen i både livet og døden. For å følge denne linjen, bør du lese og diskutere følgende skriftsteder:

Åpenbaringen 12,7-12; Johannes 12,31-32 og Kolosserne 2,15.

Johannes går tilbake til fortellingen om i kirken i ødemarken i versene 13-16, hvor Jesus har bekjempet Satan på korset og Satan forfølger kvinnen. Historien er klar på at instrumentet for dette korstoget mot Jesu etterfølgere var den romerske kirken, som hadde tatt makten i Europa etter det hedenske Roms fall. På tross av forfølgelsen er Bibelen klar på at kirken skulle «få den maten hun trenger i én tid og tider og en halv tid». Gud hadde brakt kvinnen til ødemarken der hun skulle «få den maten hun trengte», sier Johannes (vers 6). At kvinnen skulle få det hun trengte i ødemarken, betød at Jesus ville beskytte den sanne kirken som var fordrevet i pavens navn. Historien gir oss oppfyllelsen av denne profetien ved at mange samfunn dro ut i ødemarken for å bevare den sanne troen: valdenserne, hugenottene, albigenserne og mange andre grupperinger som i generasjoner leste Bibelen og lærte barna sine sannheten om evangeliet.

Profetien gir oss klarhet når den påpeker at Den katolske kirken, som symbol på kristendommen, ikke representerer en sann kristendom. Den var preget av falske doktriner, et system som bidro til fiendskap mellom kirken og de som virkelig fulgte Jesus. Når det går opp for oss at de sanne troende ikke tok del i alle de grusomhetene som ble begått i Jesu navn gjennom middelalderen, skjønner vi at det som skjedde, ikke kan lære mennesker hvem Gud er, men bare forvrengte bildet av ham.

RESTEN AV BARN HENNES

I det siste verset i kapittel 12 retter Johannes vår oppmerksomhet mot hvordan det skal gå med den sanne troen i endetiden. Bruk enten Nye levende bibel eller King James for å få fatt på idéen:

«Da ble dragen _____ på kvinnen og startet en krig mot _____ av barna hennes, mot alle de som er lydige mot Gud og sprer budskapet om Jesus» (Åpenbaringen 12,17, NLB).

Tanken om «resten» er hentet fra Det gamle testamentet og peker til en del av Israel som skulle bevares gjennom en tid med krig og fangenskap, for så å dukke opp igjen og være trofaste mot Gud (Jesaja 10,20-22; 11,11.16; 37,31-32; Jeremia 23,3). På samme måte er «resten» i Åpenbaringen de som skulle tre frem etter de 1260 årene og fortsette å forkynne og å holde seg til evangeliet etter Jesus. Johannes forteller oss at denne «resten» av troende skal være enkle å identifisere, da de «følger Guds bud og holder fast på vitnesbyrdet om Jesus».